

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **M. M.**, zastoupen Mgr. Janem Švarcem, advokátem se sídlem Vodičkova 695/24, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2020, č. j. MPSV-2020/225203-911, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2022, č. j. 19 Ad 2/2021–24,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a rozsudek městského soudu

[1] Úřad práce České republiky – krajská pobočka pro hl. m. Prahu (dále jen „prvostupňový správní orgán“) vydal dne 24. 9. 2020 rozhodnutí sp. zn. 85590-18-AB, č. j. 1359042/20/AB, kterým rozhodl o opětovném poskytnutí dávky státní sociální podpory - příspěvek na bydlení ve výši 9 097 Kč ode dne 1. 10. 2018 do dne 31. 10. 2018 dle ustanovení § 24, § 25, § 26, § 27, § 49 a § 70 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře a § 3 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu.

[2] Žalovaný pak k blanketnímu odvolání žalobce prvostupňové rozhodnutí potvrdil rozhodnutím ze dne 23. 11. 2020, č. j. MPSV-2020/225203-911.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou podanou u Městského soudu v Praze, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. Soud shrnul postup správního orgánu a uzavřel, že žalobce nečinil spornou výši přiznané dávky, pouze požadoval, aby

žalovaný rozhodl o zastavení řízení o odejmutí dávky. Neuvedl ovšem, jakým způsobem se rozhodnutí o přiznání dávky negativně projevilo ve sféře jeho veřejných subjektivních práv, jak ho poškodilo přiznání dávky ve výši 9 097 Kč nebo proč se místo přiznání dávky domáhal zastavení řízení. Jelikož správní soudy poskytují ochranu veřejným subjektivním právům, je tedy nutné tvrdit zásah do těchto práv ze strany orgánů veřejné správy. Ten však žalobce netvrdil a soud jej ani sám neshledal.

[4] Taktéž námitku, že se žalobce nemohl seznámit s podklady pro rozhodnutí, neshledal soud důvodnou. Správní orgány sice neumožnily žalobci výslovně seznámit se s obsahem spisového materiálu, ten však obsahoval pouze jím předložené písemnosti a listiny, které mu orgány doručovaly. Nedošlo tak k porušení žalobcova práva takovým způsobem, aby to mohlo mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.

II. Důvody kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[5] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Uvedl, že žalovaný měl řízení o odejmutí dávky zastavit a nikoliv mu rozhodnutím přiznat dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení. Dále nesouhlasil se závěrem městského soudu, že mu nevznikl zásah do veřejných subjektivních práv. Rozhodnutím žalovaného ztratil nárok na již jednou přiznanou dávku. Původním rozhodnutím mu totiž správní orgány přiznaly dávku od července 2018 do června 2019.

[7] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že žalobci byla dávka za období listopad 2018 až červen 2019 přiznána v jiném řízení na základě jeho další žádosti. Ohledně přiznání nároku postupoval v souladu s právním názorem vysloveným městským soudem v rozsudku ze dne 2. 3. 2020, č. j. 1 Ad 24/2019-23. Rozhodnutí tedy nijak nezasáhlo do stěžovatelových veřejných subjektivních práv.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou a jedná se o kasační stížnost, která je ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech, v nichž před městským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, je její přijatelnost. Kasační stížnost je podle § 104a s. ř. s. přijatelná tehdy, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Podrobněji se podstatou institutu přijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud zabýval v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž dovodil, že o přijatelnou kasační stížnost se může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí městského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

pokračování

[9] Kasační stížnost není přijatelná

[10] Rozsudek městského soudu je přezkoumatelný a náležitě odůvodněný, přičemž závěry v něm obsažené se nikterak nevymykají z ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu. Soud upozorňuje, že se kasační stížnost pohybuje na samé mezi přípustnosti. Ve velké části se totiž shoduje s žalobou podanou k městskému soudu. Nad její rámec stěžovatel uvedl pouze strohou argumentaci zásahem do jeho veřejných subjektivních práv rozhodnutím žalovaného.

[11] Nejvyšší správní soud připomíná, že v nyní posuzované věci bylo předmětem přezkumu před městským soudem rozhodnutí o poskytnutí dávky státní sociální podpory příspěvku na bydlení, a to pouze za období říjen 2018. Správní soudy jsou pak limitovány ve svém přezkumu rozsahem práv a povinností stanovených v napadeném rozhodnutí žalovaného.

[12] Městský soud v napadeném rozsudku uvedl, že stěžovatel dostatečně nespecifikoval, jak žalovaný svým rozhodnutím zasáhl do jeho veřejných subjektivních práv. Zcela v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu pak připomněl, že soudy ve správním soudnictví v řízení podle § 65 a násl. s. ř. s. chrání subjektivní veřejná práva žalobce a rozhodnutí žalovaného přezkoumávají z hlediska namítaných konkrétních porušení těchto práv. Shodně judikoval kasační soud například v usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, č. 1764/2009 Sb. NSS, rozsudku ze dne 25. 6. 2020, č. j. 9 As 74/2020-40, ze dne 27. 6. 2018, č. j. 6 Afs 121/2018-49, nebo ze dne 12. 6. 2019, č. j. 6 As 233/2018-74. Taktéž k nutnosti konkretizace žalobních bodů existuje ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu, viz rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 10 Azs 65/2017-72.

[13] Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že se městský soud řídil výše citovanou judikaturou kasačního soudu. Stěžovatel v žalobě dostatečně nespecifikoval a nekonkretizoval, jakým způsobem mu žalovaný zasáhl do práv napadeným rozhodnutím, kterým mu vyhověl a přiznal dávku státní sociální podpory - příspěvek na bydlení. Proto se touto otázkou nemohl městský soud podrobněji zabývat.

[14] Z kasační stížnosti, napadeného rozsudku a vyjádření žalovaného pak také plyne, že stěžovateli byl příspěvek přiznán i za následující období (listopad 2018 až červen 2019). Proti případnému nevyplacení či odejmutí dávky státní sociální podpory - příspěvek na bydlení za tato období musí stěžovatel brojit proti rozhodnutím, kterými tak bylo učiněno. Jak uvedl soud již výše, nyní napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl (byť opětovně) pouze o příspěvku za období říjen 2018, a tím také vymezil hranice soudního přezkumu.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[16] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 větou první a odst. 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, část III. 4). Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, nevznikly mu však náklady nad rámec běžné úřední činnosti, protože se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. října 2022

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu